N°. 30. 1853.

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
behalve de 35 cts. zegelgeld.

DONDERDAG 30 JUNIJ.

UITGEVERS-DIRECTEUREN:
JOH. NOMAN en ZOON, te 's Gravenhage.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . » 5.00.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indie:
W. J. VAN HAREN NOMAN, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement ƒ 60, Ned. Cour.

BERIGT.

Met ulto. Junij is het eerste kwartaal van het abonnement op deze Courant gesloten.

Ofschoon slechts eenige N°s. aan dit kwartaal ontbreken, meenen de uitgevers nogtans, den prijs daarvoor iets minder te moeten stellen, en wel

voor 's Gravenhage . . . . . . ƒ 2.50.
voor de overige steden des Rijks - 3.00,

hetgeen, naar de uitgevers vertrouwen, een maatregel van billijkheid is, die door de geabonneerden zal worden toegejuicht.

Ofschoon thans *zesmaal* in plaats van *driemaal* 's weeks verschijnende, wordt de prijs der Courant *niet verdubbeld.*

De verhooging, die de abonnements-prijs van 1 Julij e.k. ondergaat, is slechts geëvenredigd aan de meerdere uitgaven voor zegel, papier en porto's.

Die prijs was per 3 maanden voor 's Gravenhage ƒ 3, voor de overige steden des Rijks ƒ 3.50. Thans is die prijs vastgesteld:

VOOR 'S GRAVENHAGE op . . . . ƒ 4.50.
VOOR DE OVERIGE STEDEN DES RIJKS op - 5.00.

Tot 1 Julij ontvangen al onze geabbonneerden de Courant tot den vorigen prijs. Hen, die vóór 1 Julij hun abonnement niet hebben opgezegd, blijven wij als geabbonneerden voor het volgende kwartaal beschouwen.

De Grondwet is door het geheele land in *aanzienlijken* getale verspreid. Overal wordt die Courant gelezen.

De Uitgevers vestigen derhalve de aandacht op den goedkoopen prijs, waarvoor ADVERTENTIEN geplaatst worden.

Berigten van geboorte, huwelijk en overlijden zullen gratis in het dagblad «DE INDIËR» worden overgenomen.

JOH. NOMAN EN ZOON.

Het adres der Tweede Kamer en het Ministerie.

III.

De Heer GROEN meende, dat het Ministerie VAN HALL en DONKER *na* de verkiezingen minder geneigd scheen tot het geven van inlichtingen, dan *vóór* de verkiezingen. De Heer VAN HALL antwoordde daarop, altijd in dezelfde korte, afgeperste rede: «Maar in deze discussie is er geene *gelegenheid*, geene *nood-«zakelijkheid* geweest om dat te doen. Het eenige «punt, waaromtrent het had *kunnen* noodig zijn, «was de bij de Troonrede aangekondigde wet; doch «uwe wijsheid heeft, naar mijn oordeel, allezins te «regt begrepen, dat daarvan op dit oogenblik geene «sprake kon zijn.»

Dus er is volstrekt geene «*gelegenheid*» ja zelfs geene «*noodzakelijkheid*» geweest, om inlichtingen te geven? De Heer VAN HALL verklaart, dat dit de eenige reden is, waarom hij geene inlichtingen heeft gegeven; want zoo het Ministerie vóór de verkiezingen daartoe bereid was: «niemand kan vermoe-«den, dat wij het thans, nadat de verkiezingen uitge-«vallen zijn, gelijk zij uitgevallen zijn, minder «zouden zijn.»

Nog begrijpen wij niet, hoe de Heer GROEN op eene dergelijke ontduiking van hetgeen dat lid «gedachtewisseling» noemt, heeft *kunnen* zwijgen; waarom niet de Heer GROEN onmiddellijk daarop heeft aangetoond, dat de Heer VAN HALL zich door eene erbarmelijke uitvlugt heeft trachten te redden; want dat er niet alleen veelvuldige «*gelegenheid*», maar zelfs dringende «*noodzakelijkheid*» is geweest, om zich *na* de verkiezingen even bereid te toonen tot het geven van inlichtingen, als *vóór* de verkiezingen.

Wij zullen dit zonneklaar aantoonen.

De Heer GROEN zelf gaf tweemalen gelegenheid aan het Ministerie, om inlichtingen te geven. Hij dankte den Minister voor de verklaring, dat hij en zijne ambtgenooten ieder woord van de Troonrede voor hunne rekening namen; «maar, — voegde hij er bij: — «ik zou nog het Ministerie met be-«scheidenheid moeten verzoeken, ook den *toon* der «Troonrede voor zijne rekening te nemen.» Op dit bescheiden verzoek is een «nationaal stilzwijgen» gevolgd.

De tweede gelegenheid was nog al wat dringender van aard, en maakte eene inlichting «*noodzakelijk*» voor elk Gouvernement, dat er prijs op stelt om de Natie te doen kennen, welke beginselen het leiden; voor het Ministerie VAN HALL meer dan voor elk ander, omdat het weet, hoe aan het afgetreden bewind het »*zwijgen*» op zulke vragen is euvel geduid. De Heer GROEN meende dan, dat er toenadering, zooal niet eenstemmigheid was ontstaan omtrent sommige «*practische resultaten*» bijv. «om-«trent de grondwettige souvereiniteit van het huis «van Oranje, omtrent de vrees voor centraliserend «albestier; omtrent het verkeerde van de regten «der gezindheden in elk opzigt te willen onder-«werpen aan den politieken wetgever; omtrent het «noodzakelijke der vrijheid van bijzonder onderwijs; «omtrent het ongerijmde op de openbare scholen «eener scheuring tusschen onderwijs en opvoeding «enz.» In één adem verheft daar de heer GROEN het panorama van de anti-revolutionnaire politiek tot de banier van Kamer en Ministerie. — De Heer VAN HALL heeft gedacht, dat voor een Nederlandsch gouvernement niets «nationaler» kon zijn dan daarop te «zwijgen». Was hier inlichting niet «*noodzakelijk*»? Of zweeg men «nationaal», om zich niet al te spoedig de anti-revolutionnairen te zien ontvallen?

De Heer REEDE VAN OUDSHOORN drong evenwel nog sterker op inlichtingen aan; ja, hij gaf eene bepaalde uitlegging, in anti-revolutionnairen zin, aan het ministriële programma, en noodigde het Ministerie uit, dat het «*onbewimpeld verklare over-«tuigd te zijn*» van hetgeen de Heer REEDE VAN OUDSHOORN in dat programma heeft gelezen. «Al-«leen» zeide die heer «wanneer *deze beginselen*, «*door mij voorgedragen*, ook door de Regering «*worden gevolgd*, dan meen ik dat zij op den duur «niet alleen den bijval van de natie, maar ook de «ondersteuning van vele leden dezer Kamer zal ondervinden.» Was het niet de pligt van een eerlijk Gouvernement om op te staan en te verklaren: «Gij hebt geheel onze gedachten uitgedrukt», of om te protesteren tegen deze uitlegging van het programma? Immers heeft het thans den schijn, dat de Regering al de gevolgtrekkingen aanneemt, die zij door den Heer REEDE VAN OUDSHOORN, zonder eenig verzet, heeft hooren maken; en toch gelooven wij niet dat het Ministerie tot de partij van den heer GROEN zal willen behooren.

De Heer VAN LENNEP verklaarde, dat hij in de Troonrede niet lezen kon, dat de wet ter uitvoering van het zesde hoofdstuk der «Grondwet «*nog* «*in deze zitting*» zou worden aangeboden. Deze omstandigheid woog zelfs zóó zwaar bij hem, dat hij zich te vergeefs had afgevraagd, wat de Kamer eigenlijk geroepen was, in buitengewone zitting te doen. — De Heer DE KEMPENAER verklaart daarop juist het *tegendeel* te lezen in de troonrede. «In de «troonrede vinde ik» — aldus sprak de Heer DE KEMPENAER — «die *stellige* toezegging van de «voordragt dezer wet in *deze* zitting. Wij zijn alzoo «geroepen, nog in deze zitting die toegezegde wet «te beoordeelen.»

De aftreding van het vorig Ministerie, de benoeming van het nieuwe, de ontbinding der Tweede Kamer, de bijeenroeping eener buitengewone zitting, alles draait alléén op den spil der *wet*, in de Troonrede toegezegd. Er zijn, die verklaren, dat die *wet niet* in deze zitting zal behandeld worden; anderen, die meenen, dat de Troonrede deze behandeling *stellig* toezegt: en omtrent dit allergewigtigste punt bewaart het Ministerie het stilzwijgen, geeft geen enkel woord tot opheldering van de duistere woorden in de Troonrede, waarvoor het zich echter verantwoordelijk heeft gesteld?

Als hier geene «gelegenheid», geene «noodzakelijkheid» bestond, om in te lichten, om den Vertegenwoordigers der Natie mede te deelen, *wanneer* de wet zal komen, wier noodzakelijkheid tot dus ver alléén door het Ministerie en den Heer GODEFROI is erkend: dan zullen voor den Heer VAN HALL wel nimmer die «gelegenheid» en die «noodzakelijkheid» geboren worden.

De algemeene beraadslaging over het adres, liep eigenlijk bijna uitsluitend over de vraag, of men een zoogenaamd *gekleurd* of *ongekleurd* adres moest aannemen. Nu kunnen wij volstrekt niet aannemen, dat het Ministerie bij die discussie behoorde te zwijgen. Het Ministerie toch had zich in het feit zijner optreding, in zijn programma, en nu weder in de Troonrede sterk geprononceerd: het heeft zich partij gesteld voor «*eenige duizenden*». Consequent ware het dus geweest, om de «gelegenheid» aan te grijpen, die ruimschoots werd gegeven, om van de Kamer de ondersteuning in dien zin te vragen. Maar «noodzakelijk» was eene verklaring van het Ministerie geweest, nadat de Heer VAN LENNEP bepaald had gevraagd, en na hem eenige andere sprekers, of het Ministerie liever een *gekleurd* of een *ongekleurd* adres zou verlangen?

De Heer VAN HALL bleef evenwel ook toen een «nationaal» stilzwijgen in acht nemen, en hield daardoor de Kamer in eene onaangename onzekerheid, omtrent hetgeen het Ministerie dan toch wel verlangde.

Wij zien alzoo, dat, gelijk de heer VAN HALL zich kinderlijk naïve illusiën schepte, omtrent de «welwillendheid», de «ondersteuning» en het «vertrouwen», in elk woord van het *adres* en in elk woord der *discussie* te vinden, — hij ook de vrijheid heeft genomen, om zich van het geven van eenige inlichting af te maken, door *al* de gevoerde discussien *weg te denken* en uit te roepen: «Wij zijn ook *nu* bereid tot het geven van inlichtingen; maar er is gelegenheid noch noodzakelijkheid geweest, om inlichtingen te geven.»

Aan de «*verklaring van* VERTROUWEN», naar de meening van den Heer VAN HALL in het adres neêrgelegd, zullen wij een afzonderlijk artikel [illegible] den. Die bewering is al te «naïf», om [illegible] loops te laten voorbij gaan.

Nederlandsche rachtigheden en Groenianisme.

—

De *Nederlander* begint, naar het schijnt, zich met de gedachte van ons bestaan te verzoenen.

Met genoegen — ontveinzen wij het niet — nemen wij deze vooruitgaande houding van onzen anti-revolutionnairen confrère waar.

Het geschiedt met voorzigtigheid. Welnu: geduld overwint alles.

Eerst berigten uit de *Grondwet* overgenomen, zonder haar te noemen. Dat was niet kwalijk te nemen; het was het tijdperk, waarin, om het geven van zekere antwoorden te ontduiken, „discussie" met ons onmogelijk was.

Daarna de *Grondwet* genoemd met schuchterheid: enkel maar door de lettertjes: *Gwt.* De eerste stap tot toenadering.

Later rondweg verklaren, dat het een of het ander berigt is ontleend aan het „Haagsche dagblad: *de Grondwet.*" De tweede stap tot reconciliatie.

Eindelijk wijdt de *Nederlander* een hoofdartikel (28 Junij) aan de verduidelijking van een citaat, door den heer GROEN, in de Tweede Kamer gedaan, *alleen* om eene onderstelde, onjuiste voorstelling van den „verslaggever van de *Grondwet*" te doen uitkomen.

Het vonnis: „*discussie is met u onmogelijk*", is derhalve gecasseerd. Wij zijn in de oogen van de *Nederlander* gerehabiliteerd; het is met blijdschap, dat wij deze tijding aankondigen.

Wij hopen, dat de *Nederlander* — aan wien wij gaarne, ter liefde van den vrede, ontslaan van de zorg, om *voor als nog* te antwoorden op hetgeen voorlang *is* gevraagd — nu ook in het vervolg zal toonen, dat de *Grondwet* door zijn redacteur gelezen wordt.

De *Nieuwsbode* meent, dat aan het adres der Tweede Kamer „eene meer bepaalde beteekenis en strekking" gegeven is, door hetgeen de Heer Schimmelpenninck van der Oije, bij het slot der discussie en *buiten de orde*, goedgevonden heeft, als zijne *individuele* meening te recapituleren.

Wij gelooven, dat deze redenering van de *Nieuwsbode* evenmin rationeel is, als dat men aannemen mag, dat het adres vol is van welwillendheid, ondersteuning en vertrouwen, omdat de Heer VAN HALL het in zijn belang heeft noodig gekeurd, dat alles in het adres te lezen.

Het is de vraag volstrekt niet, wat een Ministerie of een individueel lid denkt over het adres of daarin meent te lezen: maar het is de vraag, wat de bedoeling is geweest van de opstellen, en de zin, die aan hun op- … lijn zien wij openlijk verklaard: goed- noch afkeuring; voorbehoud met het oog op wat *gedaan zal worden.*

En dan zien wij ook *verwerping* van *elk* amendement, waaruit men, „hoe weinig het dan ook uitdrukte, „althans *eenigzins* zou kunnen opmaken, dat de Kamer „hare adhaesie schenkt aan het nieuwe Ministerie."

Het schijnt, dat de *Nieuwsbode*, gelijk het Ministerie, al „*met weinig*", „*volkomen tevreden*" is.

De *Arnhemsche Courant* resumeert aldus de bekende redevoering van den heer van Dam van Isselt.

„De heer van Dam is derhalve tegen den geest en de strekking van het adres, omdat het is:

1. *niet* verdraagzaam;
2. TE verdraagzaam;
3. *alléén verdraagzaam* voor de tegenstanders van den heer van Dam en zijne liefderijke en verdraagzame bondgenooten;
4. omdat de verklaring REGT VOOR ALLEN en *eerbiediging van* IEDERS *regten*, inbreuk is op en verkorting van de regten van den heer van Dam, protestantsch ingezeten, en zijner protestantsche geloofsgenooten en medeburgers.

„De beroemde Frans Baltes had, in zijn beroemd werk, niet consequenter kunnen redeneren.

„Men zou ten minste naar Meerenberg moeten gaan, om logischer betoog te hooren voeren.

„Het diepzinnig amendement: „WIJ EERBIEDIGEN," voor: „*Zij eerbiedigt*" zullen wij niet ontleden. Het zou ons teveel nadenken kosten.

„Wij kunnen ons oordeel over dit schitterend parlementair tooneel des heeren van Dam niet beter resumeren, dan door de woorden van den 's Gravenhaagschen *Echo Universel* tot de onze te maken: „De „afgevaardigde van Gelderland heeft, ondanks zijne „oppositie, of liever, juist ten gevolge zijner oppositie, „eene groote dienst aan de Eerste Kamer bewezen. „Gelijk de schaduwen te beter de lichtzijden eener „schilderij doen uitkomen, zoo hebben ook zijne „amendementen en scherpgepunte redevoering des te „meer doen uitkomen den verzoenenden en staatkundigen geest, de voorzigtigheid en gematigdheid, het „schoone karakter der Eerste Kamer. Indien er al „eenige twijfel had kunnen bestaan, omtrent de beteekenis van het adres der Eerste Kamer, dan zou de „stemming, na de oppositie van den heer van Dam „dien geheel hebben weggenomen.

Buitenland.

ENGELAND.

HH. KK. HH. de Prins en Prinses van Pruissen zijn den 27 te Londen aangekomen.

— Z. K. H. de Prins van Wales lijdt sedert eenige dagen aan de mazelen.

— Men leest in den *Morning Herald*, dat 30 of 40 Noordzee-loodsen bevel van de admiraliteit bekomen hebben, om zich gereed te houden, ten einde naar Portsmouth te vertrekken, ingeval het noodig mogt worden geoordeeld, de vloot van Spithead naar de Oostzee te zenden. Het blad voegt er bij, dat dit een maatregel van voorzorg is, en men er niet dadelijk oorlogzuchtige gevolgtrekkingen uit moet afleiden.

— In den *Times* van den 27 leest men een belangrijk vertoog over de Oostersche zaken, waaruit wij het volgende ontleenen:

De Turksche Regering gaf den 15 Junij kennis van haar onherroepelijk besluit tot verwerping van het laatste voorstel van Rusland, en, ofschoon deze weigering in vredelievende en verzoenende bewoordingen was vervat, brengt zij ons eene schrede nader tot het gevaarlijke punt van beslissing. De bode, die met het overbrengen van deze depêche belast was, is waarschijnlijk thans naar St. Petersburg teruggekeerd, want het schijnt, dat hij het antwoord aan den Keizer in persoon over moest brengen. De tijd tot het geven van beslissende bevelen is dus nu gekomen, maar wij twijfelen nog altijd, of de krijgsverrigtingen, waartoe men zeide, dat de Russische legers zouden overgaan, zoo spoedig zullen plaats hebben, als eenige onzer hevige dagbladen verwachtten. Ten allen tijde, en onder bijna alle aanvoerders — op eenige weinige opmerkelijke uitzonderingen na, waar een groot militair genie met eene volstrekte magt gepaard ging, — gaat de opening van eenen veldtogt en het trekken van een leger over zijne eigene grenzen en kantonnementen, veel langzamer in zijn werk dan men gewoonlijk onderstelt. In 1849 duurde het wel drie maanden, eer de Russen gereed waren, Hongarije binnen te rukken, ofschoon zij toen alle redenen hadden om spoed te maken; in de tegenwoordige omstandigheden zijn er welligt nog staatkundige redenen tot uitstel. Keizer Nicolaas is zelf geen uitstekend veldheer, en hij is dan ook nooit met zijne troepen in het veld verschenen, sedert hij tegenwoordig was bij de belegeringen tegen Varna in 1828; maar gedurende zijne regering is het Russisch leger verwonderlijk toegenomen in hetgeen het 't meest ontbeerde; uitrusting en krijgsvoorraad van allerlei aard. Het is zeer waarschijnlijk, dat, indien de Keizer ernstiglijk denkt aan de mogelijkheid van eenen veldtogt in Turkije, bij niets wagen zal voor en aleer het geheele leger verzameld en tot den strijd gereed zij. De woeste natuur van het land dat het oorlogstooneel zou worden, zonder steden of wegen, en zonder de hulpmiddelen der beschaving om den oorlog vol te houden, maakt deze toebereidselen nog onvermijdelijker. Voor het tegenwoordige heeft men, ondanks al hetgeen nopens de Russische legers gezegd is, reden te twijfelen, of zij in een toestand verkeeren, dat zij onmiddelijk vijandelijkheden zouden kunnen aanvangen. Het 5e legercorps is dat, hetwelk reeds in de digste nabijheid der Turksche grenzen gelegerd is, terwijl de 15de divisie te Sebastopol staat, van waar men kan verwachten, dat zij zich zal inschepen tot een kruistogt langs de kust; de 14de divisie is nabij Odessa gekampeerd; en de 13de op de grenzen van Bessarabie. Deze divisien bestaan, zoo zij voltallig zijn, elk uit 12000 man, behalve eene brigade ligte kavallerie en eene geschikte plaats voor de artillerie. De ongeregelde ligte ruiterij (de kozakken) had Odessa den 5 Junij nog niet bereikt, ofschoon men gezegd had dat zij op weg was. Het 6de legerkorps is in het noorden van Moldavie, en het 4de had, naar onze laatste berigten, Polen nog niet geheel verlaten; hetgeen eenige bladen van het vaste land hebben gezegd, dat het 4de korps nu gereed was om de Pruth over te trekken, moet stellig eene vergissing zijn, want het trekt niet in de voorhoede van het leger. Maar inderdaad, de vereeniging van magt, die de opening van eenen veldtogt noodzakelijk moet voorafgaan, is nog niet bewerkstelligd. Ten zelfden tijd is de grootste bedrijvigheid ten toon gespreid door vorst Menschikoff en vorst Gortschakoff, op dit oogenblik de russische aanvoerders, en elke dag brengt hen nader tot het oogenblik waarop zij tot handelen kunnen overgaan. De herhaalde uitstellen die de Russische regering zijner tegenpartij heeft toegestaan, schijnen alsoo op twee tegen elkander overstaande wijzen uitgelegd te worden. Deze schijnbare weifeling kan ontstaan uit afkeerigheid om de zaken tot het uiterste te drijven, en uit eene geheime overtuiging, dat oorlog, zonder reden, tegen eene zwakke Mogendheid een hoon is, welke Europa wordt aangedaan, ofwel dat de staatkunde nog meer kan verkrijgen dan eene bangjaging. Maar er kan ook eene andere verklaring aan deze wijze van handelen gegeven worden; en, daar er ten allen tijde toebereidselen tot den oorlog moeten geschieden, is het niet onmogelijk, dat deze uitstellen er op berekend zijn om tijd te winnen voor de noodzakelijke bewegingen der legers. Op elke wijze, kan geene bepaalde gunstige gevolgtrekkingen uit loutere uitstellen getrokken worden, omdat, tenzij de militaire uitrustingen worden geschorst, Rusland op het einde der volgende maand veel geduchter zal zijn dan nu; of het mogt wachten tot dat het jaargetijde te ver gevorderd is, dan dat het in het geheel tot daden zou kunnen overgaan. Daarenboven zullen de hulpbronnen van Turkije al meer en meer uitgeput worden door de groote wapeningen, die het genoodzaakt is te doen; en de kans eener beweging, die gunstig zou zijn voor de inzigten van Rusland, betrekkelijk de Christen bevolking, nemen intusschen in gelijke mate toe. In het kort, de onbepaalde verlenging van den tegenwoordigen staat van schorsing kan voor de Porte bijna niet minder nadeelig zijn dan de oorlog zelf, en, met de grootste begeerte om elke daad, die als een voorwendsel tot eene vredebreuk kan dienen, te mijden, hebben wij reden te verwachten, dat een staat van zaken die zoo schadelijk, is voor de staatkundige veiligheid en handelsbelangen der wereld, met het kleinst mogelijke uitstel zal eindigen, daar hieruit vele der nadeelen geboren worden, die men van wezenlijke vijandelijkheden ondervindt.

„Welke inmiddels ook de uitkomst van dit diplomatisch geschil of dreigende botsing zijn moge, deze eischen van Rusland en deze toebereidselen van Turkije hebben eenen schok aan het Ottomanische Rijk gegeven, welke het lang zal gevoelen, indien het er al immer van opkome."

FRANKRIJK.

De ongerustheid over den staat van de veldgewassen is nog niet geweken. — Er hebben nog steeds in Parijs inhechtenisnemingen plaats, welke met eene zamenspanning in verband schijnen te staan.

ZWEDEN EN NOORWEGEN.

Men verwacht eerstdaags te Stockholm HH. KK. HH. Prins en Prinses Frederik der Nederlanden en H. D. dochter Prinses Maria, die een bezoek bij H. K. H. de Kroonprinses van Zweden en H. D. familie komen afleggen.

(Reeds zijn HD. den 26 te Berlijn aangekomen.)

SPANJE.

Don L. M. Pastor is tot minister van finantien benoemd. Die heer heeft zich in dit vak nog weinig of niet doen kennen en hij is bovendien de schoonbroeder van den bankier Salamanca, die in de zaak van den Noorder-spoorweg betrokken is, waaruit men genoegzaam de strekking van die benoeming afleidt.

GRIEKENLAND.

Een brief uit Athene, van den 18, houdt in, dat de regering van Koning Otto besloten had, dat eene divisie van drie oorlogschepen uitgerust zou worden, om de Grieksche onderdanen te beschermen, in geval de zaken in den Levant tot eene botsing mogten voeren.

TURKIJE.

Tot dus verre kende men niet dan bij uittreksel den brief, dien graaf van Nesselrode, namens den Keizer van Rusland, aan Redschid-pacha, den Turkschen minister van Buitenlandsche Zaken, geschreven heeft, met aanbieding van den laatsten voorslag des Keizers.

Thans wordt dit belangrijke staatsstuk in zijn geheel door een dagblad medegedeeld: het is van den volgenden inhoud:

«St. Petersburg, 19 (31) Mei 1853.

„Mijnheer!

„De Keizer, mijn doorluchte meester, heeft vernomen, dat zijn gezant Konstantinopel heeft moeten verlaten, ten gevolge van de bepaalde weigering der Porte om jegens het Keizerlijk Hof van Rusland de minste verbindtenis aan te gaan, geschikt om hetzelve gerust te stellen over de bedoelingen van de Ottomanische regering, tot bescherming van de godsdienst en de regtzinnige kerken in Turkije.

„Na een vruchteloos verblijf van drie maanden in Konstantinopel; na mondeling en schriftelijk te hebben uitgeput al wat waarheid, welwillendheid en geest van verzoening hem hadden kunnen ingeven; na, eindelijk, getracht te hebben, alle bedenkingen weg te nemen, welke bij de Porte bestonden, door de opvolgende wijzigingen, waarin hij toegestemd heeft, betrekkelijk de bewoordingen en den vorm van de waarborgen, welke hij in last had te vragen, — na dat alles heeft Vorst Mensikoff het besluit moeten nemen, hetwelk de Keizer

met leedwezen ervaart, *maar dat Z. M. niet anders dan ten volle heeft kunnen goedkeuren.*

„Uwe Exc. heeft te veel inzigt, dan dat zij niet de gevolgen zou beseffen, welke het afbreken van onze betrekkingen met de regering van Z. H. (den Sultan) zoude hebben. Uwe Exc. is te zeer gehecht aan de ware en duurzame belangen van uwen souverein en HD. rijk, om geen diep leedwezen te gevoelen bij het vooruitzigt van de gebeurtenissen, welke dientengevolge zouden kunnen plaats grijpen en waarvan de verantwoordelijkheid geheel zou nederkomen op hen, die ze uitlokken.

„Terwijl ik Uwer Exc. heden dit schrijven rigte, heb ik dan ook geen ander doel, dan u in staat te stellen, zoo veel dit nog in uw vermogen is, eene zeer gewigtige dienst aan uwen souverein te bewijzen. Breng nogmaals den wezenlijken staat van zaken onder de oogen van uwen souverein, mijnheer; doe hem nogmaals de gematigdheid en de regtvaardigheid kennen, welke in Ruslands vorderingen gelegen zijn, en voorts de zeer grievende beleediging, welke men den Keizer aandoet, door aan zijne zoo onveranderlijk vriendschappelijke en grootmoedige bedoelingen een mistrouwen zonder grond, en eene weigering zonder reden tegenover te stellen.

„De waardigheid van Z. M., de belangen van zijn rijk, de uitspraak van zijn gemoed veroorloven niet dat HD. zich zoodanige handelingen laat welgevallen, in antwoord op alle die zijnerzijds hebben plaats gehad en waartoe Z. M. alsnog jegens Turkije wil overgaan. Z. M. moet trachten daarvoor vergoeding te erlangen, en zich tegen de hernieuwing van zoodanige handelingen in het vervolg te waarborgen.

„Binnen weinige weken zullen de troepen bevel ontvangen de grenzen des Rijks over te trekken, niet om, hetgeen Z. M. niet zou willen, eenen oorlog te ondernemen tegen eenen Souverein, dien het H. D. altijd behaagd heeft als een opregt bondgenoot te beschouwen, maar om wezenlijke waarborgen te hebben tot het oogenblik, waarop de Ottomanische regering, door billijker gevoelens geleid, aan Rusland de zedelijke waarborgen zal geven, welke, het sedert twee jaren vruchteloos door zijne vertegenwoordigers, en laatstelijk door zijnen ambassadeur te Konstantinopel heeft doen vragen. Het ontwerp van de nota, dat Vorst *Menshikoff* u ingediend heeft, is in uwe handen; moge Uwe Exc. zich beijveren, na daartoe van Z. H. den Sultan de toestemming te hebben verworven, deze nota *onveranderd* te teekenen en haar zoo spoedig mogelijk te doen toekomen aan onzen gezant te Odessa, waar deze zich nog moet bevinden.

„Ik wensche vuriglijk, dat de raad dien ik u, in dit beslissend oogenblik, geve, met dat vertrouwen hetwelk Uwer Exc. kennis en vaderlandsliefde mij inboezemen, door u, gelijk door uwe ambtgenooten in den Divan, zal worden gewaardeerd, en dat die raad ook, in het belang des vredes, welken het onzer aller streven moet zijn te behouden, zonder weifeling noch uitstel worde opgevolgd.

„Ik verzoek enz. „(get.) NESSELRODE.”

Men kan zich het belangrijke van deze nota niet ontveinzen. Zelfs zij, die het meest de waarschijnlijke vredelievende uitkomst van de Oostersche zaak voorspellen, kunnen niet nalaten te doen uitkomen, dat de hier gebezigde taal gematigd, maar tevens vast besloten en veelbeteekenend is. De bezetting van de Vorstendommen wordt daarin als geene *mogelijke* gebeurtenis, maar als eene stellig beslotene aangemerkt, die *binnen weinige weken zal* plaats hebben, indien de Poste niet bloot en eenvoudig het ontwerp van nota aanneemt, dat Vorst Menshikoff vóór zijn vertrek in de handen van den Turkschen minister van buitenlandsche zaken heeft achtergelaten.

Een brief uit Oostenrijk beweert, op grond van berigten van den 18, dat den vorigen dag, het *weigerend antwoord* der Porte door eene Russische Stoomboot naar Odessa was gezonden, aan boord waarvan tevens de archieven van de Russische legatie te Konstantinopel waren medegenomen.

Dienvolgens geloofde men in laatstgemelde hoofdstad vrij algemeen aan de uitbarsting eerlang van vijandelijkheden van de zijde van Rusland; vijandelijkheden welke zich echter, naar luid van graaf Nesselrode's nota zelve, tot het bezetten van de Vorstendommen zouden bepalen.

De Fransche bladen zijn over het groote vraagstuk van vrede of oorlog zeer uiteenloopende.

De *Constitutionnel* beschouwt het als aan geen twijfel onderhevig dat de vrede niet gestoord zal worden; de *Pays*, daarentegen, is minder gerust, en vermeldt in zijn jongste Nr., dat het gevoelen te Konstantinopel heerschende was, dat, indien de Russen in de Donauvorstendommen binnentrokken, de Porte zich niet gewapender hand daartegen zou verzetten maar dat *zij weigeren zou in onderhandeling te treden, zoolang haar grondgebied geschonden wierd.* Sommigen twijfelen nog aan de juistheid van dit berigt, hetwelk zeker, indien het waarheid behelsde, de moeijelijkheden merkelijk zou vermeerderen.

In brieven uit Konstantinopel van den 15, waarop staat schijnt te kunnen gemaakt worden, verzekert men, dat de Turksche regering aan de bevelhebbers harer legers de nadrukkelijkste bevelen heeft gezonden, ten einde zich wel in eene krachtige verdedigende stelling te houden, maar alles te vermijden wat tot eene botsing met de Russische troepen zou kunnen leiden.

In de zitting van het Engelsche Hoogerhuis van den 27 Junij heeft Lord Lijndhurst gevraagd, of de regering eenige bedenking er tegen zou hebben om de bekende depêche van den graaf van Nesselrode, over de Oostersche zaken, ter tafel van het Huis te brengen.

Hij heeft er bijgevoegd, dat, indien dit stuk echt ware, wij, zonder vrees voor het staatsbelang, meende het een der meest ongegronde, onredelijke, ja, valsche en beleedigende te mogen noemen, welke hij nog immer gelezen had. Lord Aberdeen heeft beloofd, dit stuk binnen weinige dagen aan het Huis te zullen overleggen. Voor het oogenblik, voegde hij er bij, kan hij dit niet zonder ongelegenheid doen.

INDIE.

Eene telegraphische depêche van Triëst berigt de aankomst van de mail van Calcutta, van den 16 Mei. Er waren geene stellige berigten van aanbelang van het krijgstooneel. Men verwachtte dat de Koning van Ava, het aan hem voorgelegde verdrag zou aannemen, of wel dat de Britsche troepen onverwijld naar Ava zouden oprukken. De gouverneur-generaal verlangt aan den langdurigen oorlog een einde te maken.

CHINA.

Er zijn met de jongste indische mail geene nadere berigten wegens den opstand in dit land ontvangen. Er hebben zich ernstige geschillen opgedaan tusschen de vreemdelingen, die te Canton zijn gevestigd; de Fransche consul heeft met geweld zijn vlag doen hijschen in een tuin, en toen twee Engelschen zich daarover niet schenen te bekreunen, zijn zij gevat en aan boord van een Fransch schip gebragt.

Binnenland.

Z. M. heeft benoemd tot burgemeester van Naarden, B. J. R. van Hasselt; van Vlissingen, J. Gallenfels; van Franeker, J. Banga.

Z. M. heeft in de arrondissements-regtbank te Hoorn benoemd: tot regter, mr. J. F. T. van Valkenburg, plaatsverv. van den kantonregter en wethouder te Haarlem, en tot regter-plaatsverv. mr. J. G. H. Faber, advoc. te Hoorn. Voorts tot plaatsverv. van den kantonregter te Boxmeer, C. S. Rijke, presid. der kamer van koophandel aldaar; tot substituut-officier bij de arrondiss.regtbank te Dordrecht, mr. W. J. van Vollenhoven, thans griffier bij het kantong. te Vlaardingen; tot notaris te 's Gravenhage, D. P. J. van Waning, candidaat-notaris aldaar; tot notaris te Hardenberg, W. F. van der Muelen, candidaad-notaris te Herwijnen; tot ontvangers der directe belastingen en accijnsen: te Beets c. a., den heer W. H. D. Broers, thans ontvanger te Geldersch Veenendaal; te Geldersch Veenendaal, den heer jhr. A. J. W. Melvill van Carnbée te Charlois; tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Wieringerwaard, den heer W. R. baron van Heeckeren van Brandsenburg, thans Rijksklerk bij den verificateur voor de comptabiliteit der directe belastingen, in- en uitg. regten en accijnsen te 's Hertogenbosch.

Z. M. heeft den heer P. van Steenwijk, op verzoek, eervol ontslagen, als plaatsvervanger van den kantonregter te Dokkum.

Z. Exc. de Minister voor de zaken der Roomsch-Katholieke eeredienst, de heer Lightenveld, heeft in den afgeloopen nacht werkelijk de residentie verlaten en zich naar Rome begeven.

Gedurende zijne afwezigheid zullen de zaken van het departement worden waargenomen door Z. Exc. den minister van Buitenlandsche zaken, den heer van Hall.

Men verneemt dat het ontwerp van wet, in de Troonrede aangekondigd, betrekkelijk de uitvoering, aan het VIe Hoofdstuk der Grondwet te geven, bij den Raad van State in overweging is en waarschijnlijk Donderdag of Vrijdag aanstaande, in eene alsdan te houden zitting der Tweede Kamer, van Regeringswege aan de Staten-Generaal zal worden aangeboden.

Te Amsterdam is tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal gekozen: Mr. G. Graaf Schimmelpenninck, minister van Staat, enz., met 944 stemmen. — Mr. J. Heemskerk Bz., had 615 stemmen bekomen.

Te Gouda ingekomen 1687 geldige briefjes. Gekozen de heer M. A. F. H. Hoffman met 1073 stemmen, Mr. J. W. Gefken had 614 stemmen verkregen.

Uit de Hollandsche kolonie Sheboygan, wordt d. d. 7 Junij, aan de *Groninger Courant* het volgende geschreven:

Nog steeds lezen wij van de vreeselijke hondsdolheid, welke hier en daar in de westelijke Staten heerscht. Zoo werd voor eenige dagen een klein meisje te Chicago door een' dollen hond gebeten, nopens de gevolgen waarvan de ouders van het kind in den grootsten angst verkeeren. Ook werden in de Hollandsche nederzetting Calumet, 20 mijlen ten zuiden van Chicago, twintig koeijen en zes ossen door een' dollen hond gebeten, zoodat men zich verpligt zag die beesten af te maken. Beide honden zijn gedood.

De lustige Milwaukiërs zullen binnen ettelijke dagen het genoegen hebben, de „dikke moeder” *Skoley*, het zwaarste schepsel ter wereld, in de gedaante eener vrouw, te kunnen zien. Zij weegt niet minder dan *zeven honderd vierenzestig pond*, en het contrast, dat zich bij haar voordoet, is een vrouwtje van de kleinste soort, zijnde slechts eenige palmen lang.

De begrooting der enkel provinciale en huishoudelijke inkomsten en uitgaven van de provincie Groningen over 1854, gelijk zij door Ged. Staten wordt voorgedragen, sluit met eene ontvangst van *f* 225,250.83 en eene uitgave van *f* 225,248.54.

Met verwondering hebben wij de onderscheidene, dezer dagen omtrent de ingestelde vervolging tegen de leden van het bureau van stemopneming te Tubbergen, geheel ten onregte en bezijden de waarheid verspreide en in eenige couranten opgenomen geruchten, omtrent de jongste verkiezingen van leden voor de 2de Kamer der Staten-Generaal gelezen, onder anderen ook dit, dat er bereids regtsingang tegen de leden van het bureau van stemopneming *was* verleend, wij kunnen thans mededeelen dat de regtbank alhier, in het verleenen van het regtsingang ter dezer zake, heeft gedifficulteerd, en het Openb. Min. in deszelfs daartoe strekkend req. niet heeft ontvankelijk verklaard; hieruit blijkt, dat ook de Min. van Just. in dit opzigt verkeerdelijk was ingelicht, toen Z. Exc. op de daarop gedane vraag verklaarde, dat er wel regtsingang tegen de leden van het stembureau was verleend enz.

(*Overijssel.*)

De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft bepaald dat het dorp Alphen, thans tot het onderkiesdistrict Appeltern behoorende, een afzonderlijk onderkiesdistrict van het hoofdkiesdistrict Nijmegen zal uitmaken.

De Nederlandsche en Belgische Regeringen zijn, op voorstel van de permanente commissarissen der beide landen voor het gemeenschappelijk toezigt over het loodswezen enz. op de Schelde, overeengekomen, dat, bij uitlegging van het tarief behoorende bij het Nederlandsch-Belgische loodsreglement van 20 Mei 1843 (uitgevaardigd bij Koninklijk besluit van den 9den September daaraanvolgende, *Staatsblad* n°. 45), voor het rivierloodsgeld van schepen meer dan 60 palmen diep gaande, zal worden berekend het loodsgeld voor den diepgang van 60 palmen, verhoogd, voor elken palm meer, met het verschil van het loodsgeld tusschen de 59 en 60 palmen diepgang, volgens voormeld tarief. (*St. Ct.*)

De minister van finantien heeft goedgevonden, te bepalen, dat in het gehucht Kuithart een bestelhuis voor den brievenpost gevestigd worde voor Lamswaarde en onderhoorige gehuchten, met verpligting voor den houder van gezegd bestelhuis, om eene brievenbus te Lamswaarde te plaatsen.

Gisteren avond ten zes ure zijn de feesten, ter eere van HH. KK. HH. prins en prinses Hendrik alhier voortgezet. Zij werden thans door het fraaiste weder begunstigd; hetgeen niet weinig bijgedragen heeft om de vreugde van den dag te vermeerderen. In de Malicbaan werden er voorstellingen van koorddansers gegeven, bijzonder van het opstijgen tegen het hooggespannen koord, voorts van jongleren, het uitvoeren van gymnastieke oefeningen, enz. Des avonds ten 9 ure, werd de illuminatie van stadswege, in het Voorhout en op den Vijverberg ontstoken. Tegenover het Paleis van Z. K. H. Prins Hendrik was een muziek-tempel geplaatst, waar het muziek-corps van de dienstdoende schutterij der residentie, gedurende den geheelen avond verschillende muziekstukken uitvoerde. Ook het Tournooiveld was fraai verlicht. In den vijver was het zoogenaamde *eilandje* smaakvol geïllumineerd. In den vijver bevond zich een drijvende verlichte muziek-tempel, die bezet was door de hoornmuziek van het 4e bataillon jagers, welke mede muziekstukken uitvoerde. Op dat eilandje was eene chinesche verlichting aangebragt; zoowel dáár als elders werden er lichtbollen opgelaten en bengaalsch vuur ontstoken. Op verschillende plaatsen waren tropheën opgerigt, die met de wapens van HH. MM. den Koning en de Koningin en van HH. KK. HH. Prins en Princes Hendrik prijkten, en die versierd waren met Oranje en Nederlandsche vlaggen, alsmede die van Wurtemburg en Saksen-Weimar. In één woord, het geheel leverde een prachtig en luisterrijk aanzien op. Zelden zag men hier zoo eene verlichting, welke zoo algemeen geldeed. Ten 10 ure verliet de Koning, vergezeld van een zijner adjudanten, in een open rijtuig gezeten, het paleis, en bezogt de verlichte pleinen enz. HH. KK. HH. prins en princes Hendrik deden dit evenzeer. Ten 11 ure namen HH.

KK. HH. plaats in de koninklijke tribune, welke in de Maliebaan was opgerigt. Er werd dadelijk een aanvang gemaakt met het afsteken van het vuurwerk. Gedurende hetzelve deed het muzijkcorps van het regiment Dragonders, geplaatst in eenen verlichten tempel, nabij de tribune, zich onafgebroken hooren. Het vuurwerk voldeed bij uitnemendheid, bijzonder de heerlijke tempel, die ten slotte aan ieders oog ter beschouwing werd aangeboden, en waarbij de naamcijfers H. A. op twee kolommen heerlijk prijkten. Het wapen van 's Gravenhage, de wapens van het Koninklijk Huis kwamen daarbij schitterend uit. Het afgestoken vuurwerk strekte den vervaardiger allezins tot eer.

De Heer J. M. van Roggen, Med. Dr., Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, is in den ouderdom van 85 jaren; den 24sten dezer te Nijmegen overleden.

Op 27 Junij zijn aan de hoogeschool te Utrecht bevorderd tot doctoren: in de regten de heer *F. J. C. Schimmelpenninck*, van 's Hage, met theses, — in de medicijnen de heer A. J. d'Ailly, van Amsterdam, na verdediging van eene dissertatie *exhibens nonnullos peritonaeitidis casus*, — en in de wijsbegeerte en letterkunde de heer E. J. van Gorkum, van Zutphen, na verdediging van zijne dissertatie *de Philopoemene Megalopolitano*.

Te Groningen zijn den 27sten dezer bevorderd tot Doctors in de beide Regten de Heeren A. Haakma van Roijen, van Onderdendam, en P. van Blom, van Oudega (Friesland), na het verdedigen van eenige *Quaestiones Juris Inaugurales*.

Bij het eind-examen aan de Koninklijke Akademie te Delft zijn tot ambtenaren der 1ste klasse in Oost-Indie, bekwaam geoordeeld de heeren Mrs. A. B. Blom, B. J. van Dijk, L. Hooij, O. E. van Nispen, W. T. Rendorp, C. W. H. van Schelle, en J. S. Trip.

De heer Sigault Fz. te Amsterdam, is benoemd tot eerelid van de Britsche Akademie van algemeene nijverheid, wetenschappen en schoone kunsten.

In de op 14 Julij e. k. te houden algemeene vergadering van het provinciaal genootschap voor kunsten en wetenschappen in Noord-Brabant, zal men, onder meer andere prijsvragen, voorstellen: een plan van herstelling van het uitwendige van de St. Jans kerk te 's Hertogenbosch met inbegrip van de stijlen en lichtramen zonder den klokkentoren en de ten W. en Z. staande, overblijfselen van eene oude kapel en zonder kap of koepel van den middentoren, met teekening, bestek, begrooting en eene voldoende memorie van toelichting. Men kan hieruit afleiden, dat de aandacht ernstig is gevestigd op de herstelling van dien prachtigen Gothischen tempel, dien men inderdaad als een nationaal gedenkstuk mag beschouwen. Men spaart tevens zorg noch kosten om de kerk, wat het binnenste betreft, te herstellen. De heer L. Veneman, ornamentsnijder te 's Hertogenbosch, houdt zich thans bezig, de 14 baldequins of gothieke torens met de voetstukken, in het groote koor te vernieuwen, waaronder en waarop de door den heer J. van der Ven vervaardigde beelden zullen worden geplaatst.

Uit Amersfoort schrijft men: „Op 9 April ll. werd alhier zeker persoon *S. H.*, behoorlijk voorzien van acte en vergunning, door de opzieners van de visscherij gecalangeerd, uithoofde hij in geslotene vischtijd met een kruisnet, ook totebel genaamd, visschende werd aangetroffen.

„Deze zaak echter voor de Arr. Regtb. alhier vervolgd wordende, beweerde beklaagde, daartoe geregtigd te zijn, krachtens een besluit van Gedep. Staten van Utrecht dd. 17 Maart 1853, wijzigende dat van 4 Maart bevorens, waarbij is bepaald, dat onder anderen het visschen op rivier-spiering, ook in geslotene vischtijd, geoorloofd is; doch alleen met netten, daartoe en tot geene andere visscherij bekwaam. Ten gevolge daarvan heeft gemelde regtbank op de verklaring van de getuigen en den beklaagde, dat het bewuste net was een totebel met fijne mazen, zoo als in deze omstreken steeds wordt gebezigd voor de spieringvangst en daartoe ook geene andere wetten bekend zijn, den beklaagde bij vonnis dd. 23 Junij ll. ontslagen van alle regtsvervolging." (*U. C.*)

De Ontwerp-begrooting der enkel provinciale en huishoudelijke inkomsten en uitgaven van de provincie Overijssel, voor de dienst van 1854 stelt het cijfer der inkomsten op *f* 226,816.97 en dat der uitgaven op eene gelijke som. De begrooting der kosten voor het provinciaal bestuur, voor zooveel het rijksbestuur is, bedraagt voor hetzelfde jaar *f* 45,485.

Den 28sten Junij is op de werf van de heeren J. en K. Smit te Nieuw-Lekkerland de kiel gelegd van een barkschip genaamd *Suzanna en Elisabeth*, groot ca. 400 lasten, voor rekening van eene rederij, onder directie van de heeren den Bouwmeester, Borsiers en van der Leije, te Middelburg.

Bij Koninklijk besluit van den 28 Junij 1853, nº. 52, is de oprigting eener Kamer van Koophandel en Fabrieken te 's Gravenhage toegestemd.

Met de Rafael, die den 15 dezer te Texel is binnen gekomen, hebben wij brieven uit Curaçao ontvangen van den 23 April. In dezelve vinden wij berigten uit de naburige Spaansch-Amerikaansche republieken, die van belang zijn. Van de Dominicaansche republiek wordt het volgende gezegd: „In de Dominicaansche Couranten, die ik hier nevens zend, namelijk in de *Gaceta de Gobierno* van den 26 Maart, vindt men een artikel betreffende het conflict tusschen den president der republiek Santana en den aartsbisschop. De aartsbisschop weigerde den eed op de constitutie af te leggen, die hij noemde *heretica maladita* (eene vervloekte ketterij.) Hierop zeide hem de president, dat hem geen keus over bleef dan om de constitutie te bezweren of het land te ontruimen. De aartsbisschop koos het eerste; zoo ook deden de andere geestelijken, zij bezworen de constitutie."

De Courant van den 26 Maart vinden wij niet en weten dus niet waarin de vervloekte ketterij bestaat; doch in eene vorige Courant, die de boodschap van den president bij de opening van het Congres vermeldt, vinden wij dat er twee ontwerpen van wet zullen worden voorgedragen; de 1 over de godsdienstige verdraagzaamheid, namelijk dat vreemdelingen, die zich in Santo Domingo nederzetten, niet om hunne denkwijze zullen vervolgd worden, en de Godheid op hunne wijze zullen mogen vereeren. — De andere wet moet dienen om de burgerlijke wetten, wegens het huwelijk, met de inzettingen van de kerk in overeenstemming te brengen.

Het schijnt dat deze wetten in de wetgevende vergadering zijn doorgegaan, en dat zij niet in den smaak van de geestelijkheid vallen.

De aartsbisschop van Santo Domingo werd vooral tot onderwerping aan het burgerlijk bestuur genoopt, omdat hem het lot bekend was, dat zijne ambtgenooten op de vaste kust is overkomen; zoo is een der bisschoppen van N. Grenada, die eene zamenspanning tegen den staat had gevormd, tot tien jaren presidio (dwangarbeid) veroordeeld. Hij wist zich echter uit de voeten te maken.

Behalve de meeste leden der hooge geestelijkheid zijn er uit N. Grenada nog verbannen 21 priesters, die inboorlingen waren en 14 uit Europeesch Spanje.

N. Grenada verklaarde de slaven vrij en bande de Jezuiten naar Ecuador. Thans doet Ecuador hetzelfde: het verklaart de slaven vrij en bant de Jezuiten naar Peru. Welligt zullen wij weldra hooren dat Peru de Jezuiten naar Chili gezonden heeft, en zoo gaan zij al zuidelijker op. Zij hebben het zelfde lot van de Indianen in N. Amerika die allengskens van de oevers der Atlantische Zee naar die der Stille Zuidzee gedrongen worden.

Uit bovengenoemde boodschap van den president van St. Domingo, zien wij dat de betrekking tusschen St. Domingo en Haïti in statu quo blijft. In dezelve wordt gezegd:

„Engeland en Frankrijk hebben hunne orders vernieuwd aan hunne wederzijdsche navaal-stations van de Antillen, om de aanvallen, van welken aard zij ook mogen zijn, te beletten, en de oorlogvoerende partijen aan te zeggen, dat zij zich van vijandelijke handelingen moeten onthouden gedurende de onderhandelingen tot schikking in de hangende kwestien."

In Ecuador is de slavenstand dit jaar afgeschaft, met schadeloosstelling aan de eigenaars.

In N. Grenada heeft de uitvoerende magt aan het congres een ontwerp van wet voorgelegd, dat het huwelijk des priesters magtigt.

Er valt niets belangrijks voor in Venezuela. Toekomende jaar moeten de verkiezingen van den nieuwen president plaats hebben; alsdan zal de partijschap tusschen de oligarchen en democraten weder levendig worden.

Brieven te Curaçao ontvangen uit N. Grenada luiden zeer gunstig; deze republiek gaat met rassche schreden vooruit in stoffelijke welvaart, zoo wel als in verstandelijke beschaving en humaniteit.

Een ieder, die de staten van Hispano Amerika bezocht heeft, vóór en na de omwenteling, zal moeten bekennen dat, sedert dat tijdstip, deze volkeren veel in beschaving zijn vooruitgegaan; zij ondervinden dat de oude diep gewortelde antipathie tegen vreemdelingen zeer verminderd is, en door zucht tot gezelligheid is vervangen.

In een rapport van den kommandant van het fregat de Prins van Oranje, gedagteekend den 8 Feb. 1852, over de handelsbetrekkingen van Curaçao met de tegenoverliggende vaste kust van Amerika, geplaatst in het tijdschrift voor het zeewezen en zeevaartkunde, komen gunstige uitdrukkingen voor, aangaande den tegenwoordigen toestand van N. Grenada, als: „de vreemdelingen zijn hier over het algemeen geacht. De wetten, thans in kracht, leveren den handel meer waarborg dan de vorige, en meer dan die der overige zuidelijke republieken."

Dat N. Grenada in humaniteit niet ten achteren is gegaan, blijkt ook uit de daadzaak der vrijgeving aller slaven in dit gemeenebest op den 1 Jan. 1852, ten getale van 16468, overeenkomstig de informatie van den secretaris van buitenlandsche zaken. Later heeft dit gouvernement nog Grenadiaansche slaven vrijgekocht, die te voren naar Peru vervoerd waren geworden. Uit een artikel in de *Gaceta Oficial*, 28 Sept. ll., zien wij dat deze geëmancipeerden hunne vrijheid zich waardig maken; wij schrijven de termen dezer Courant letterlijk af: „Nunco ha sido mejor la conducta de esos infelices, que despues de haber entrado en el goce de su libertat." [Nooit is gedrag dezer ongelukkigen beter geweest, dan sedert zij in het genot hunner vrijheid zijn geraakt.]

Even zoo als de Vereenigde Staten van N. Amerika tot model hebben gestrekt voor Venezuella en N. Grenada, zoo zullen deze weder op hunne beurt tot model verstrekken voor de zusterrepublieken, waar de vooruitgang nog zeer gering is, als Mexico, Peru, enz.

Correspondentie.

Ofschoon wij het eens zijn met den schrijver van den brief uit Amsterdam, omtrent de houding der anti-revolutionnaire partij in laatste dagen, zoo in als buiten de Kamer, mogen wij nogtans zijn artikel geen plaats vergunnen.

Wij houden ons nogtans aanbevolen voor artikelen, in meer bezadigden toon geschreven.

Het gerucht, uit Schagen ons medegedeeld, was reeds voor lang verspreid. Het is evenwel te onzinnig, om het te wederleggen. Wij kunnen daarom ook van den brief van den Heer H. geen gebruik maken.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 29 Junij 1853.

Nederland.	Pct.		Rusland.	Pct.	
Ned. W. Schuld.	2½	63 5/16 3/8 3/8			
Dito Certificat.	3	75 1/16 7/8 1/16	*Hope* 1798/1816	5	109 3/8
Dito Dito	4	94 9/16 11/16 7/8	Dito 1828/1829	5	1
O. I. Leening	4	9	Cert. 1831/1833	5	98
Amort. Syndic.	3½	9	[illegible]		[illegible]
Hand.-Maats.	4½	1	Dito *Hope*	4	
Belgie.			Dito *Stieglitz*	4	92 1/8
Certificaten	2½	5	Dito dito 5e Ser.	4	9
Dº *Rothschild*	2½	5	Inschr. Assig.	6	7
Frankrijk.			Certific. dito.	6	7
Obligatiën	3	7			
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	22 13/16 15/16	Obligatiën	4	86 1/8
Dito Buitenl.	3	4 [13/16	**Oostenrijk.**		
Dº. Binnenl. 6/m.	3	42 13/16 7/8	Metalliek	5	81 11/16 15/16
Bew. Sp. Com.		6 3/16 1/16	Dito bet. Amst.	5	93 5/8 13/16
Amort. Schuld.					
Portugal.			Dito letter B.	5	95 5/8 13/16
Londen	5	88 3/8	Dito 1847	2½	42 1/4
Dito dito.	4	36	Dito 1851/1852	2½	42 1/16 1/8

Ned. Haarlemmerm. 5 — 104 5/8; Philad., Bank-Actien 4 1/16; dito orig. 4 1/2; Mexic. te Lond. 3, 25 15/16, 26, Onb. 25 13/16, 7/8; Ecuador 4 1/4, 5/16.

Van bovenstaande genoteerde fondsen waren Holl. bij tamelijk veel affaire iets beter, terwijl in de vreemde soorten bij flaauwe markt zeer weinig omging.

LONDEN, Dingsdag 28 Junij. Consols op tijd 98 1/8; Mexic. 3 pCt. 27 7/8.

Engelsche en vreemde fondsen met onbeduidende affaire of variatie.

PARIJS, Dingsdag 28 Junij. Fransche 3 pCts. 76.85; Dito 4 1/2 pCt. 101.70; Spanje 1 pCts. 22 1/2; Dito Binnenl. 3 pCts. 43 1/4; Piemont 5 pCts. 98.50; Oostenr. 5 pCt. 87.

De Fransche 3 pCts. 60 cs. en 4 1/2 pCt. 20 cs. lager. Spaansche 1 pCts. 1/4 pCt. hooger. Piemont en Oostenr. zijn 1/4 pCt. gerezen.

FRANKFORT, Dingsdag 28 Junij. 5 pCt. Metall. 85 1/4; Bank actien 1618; W. Loten fl. 250 119 1/2; 1 pCt. Spanje 22 7/8; 3 pCt. dito 42 3/4; wissel op Ween. 108 7/8.

De prijzen verschillen nagenoeg niet met die van gisteren.

MADRID, Zaturdag 25 Junij. 1 pCts. 23 1/2; 3 pCts. 43 7/16.

WEENEN, Dingsdag 28 Junij. Metalliek 1852 5 pCt. 94; Dito La. B 5 pCt. 106 1/4, Bank-Act. *f* 1430. — Wissel: Londen *f* 10.47; Zilver 9 3/4.

Fondsen vast. Bank-Actien hooger. Wissels onveranderd. Specie iets lager. Morgen is de beurs gesloten.
